Bediüzzaman kendi yerine şahıs bıraktı mı?

Bir elektronik posta mesajı aldım. Üstâd Bediüzzaman Hazretleri'nin kendisinden sonra gelecek bir zata emanetler bırakıp bırakmadığı soruluyordu.

Suali soran genç bir üniversite talebesi olduğunu yazıyordu. Sual şöyleydi: "Üstâd'ımız Bediüzzaman Saîd Nursî, ölmeden önce talebelerinden Tahiri Mutlu Ağabeyimize üç tane emanet bırakmış, bu emanetler Kur'ân-ı Kerîm, İmam-ı Rabbani'den gelen Dikişsiz Cübbe ve Sarığı, bir de noter tasdikli Üstâd'tan sonra gelecek vazîfeli bir zata verilecek zarf. Ve bu zarf Bir Hocaya verilmiş. Bunlar doğru mu?"

Bu kardeşimize cevaben şunları yazdık. Muhterem kardeşim, inanın bu üç emanet meselesini ilk defa duydum diyebilirim. Üstâd'ın mührü hakkında bu tür mülâhazalar duymuştuk, ancak sizin sual ettiğiniz iddiaları ilk defa duymuş durumdayız.

Aziz kardeşim, öncelikle Risâle-i Nur hizmetinin hakîkat mesleği olduğunu beyan edelim. Sahâbe mesleğinin bu asırda bir cilvesi ve Hz. Hasan'dan (ra) yarım kalan altı aylık hilâfetin mütemmimidir. Bu hizmette fâni şahıslara âli makamlar verilmez. Bütün makamlar Risâle-i Nur'un şahs-ı mânevîsinindir. Risâle-i Nur mesleğinde talebelikten ileri makam ve yol da yoktur. Üstâd'ın talebelerinin ilk halkası erkânlardır. İkinci halka da haslardır. Üstâd Hazretleri bu erkân ve haslara dahi ayrı bir makam vermez; onlara da aralarındaki ihlâs, tesânüd ve sadâkat sıfatları ile oluşan şahs-ı mânevîyi gösterir. Çünkü Risâle-i Nur'un şahs-ı mânevîsi ve o şahs-ı mânevîyi temsil eden has şakirtlerin şahs-ı mânevîsi ferid makamına mazhardır. Bunların yüzlerce delili Risâle-i Nur'da mevcuttur.

Hem Bediüzzaman Hazretleri "Biz delil isteriz; tasvir-i müddeâ ile aldanmayız."1 demektedir. Şimdi buraya göre bizler de nakledilen emanetler mes'elesinin Risâle-i Nur Külliyatı'ndan delilini istemek durumundayız. Bu aktarılan rivayetlerin Külliyat'ta kesinlikle karşılığı ve delili yoktur. Risâle-i Nur Külliyatı'ndan ispat edilmeyen cümlelere de Nur Talebeleri i'tibâr etmezler. Çünkü onlar muhakkik ve müdakkiktirler. Burhan ile hareket ederler. Hem her söylenen sözün kalbe girmesine yol vermezler, mihenge vururlar.

Risâle-i Nur dâvâsı öyle bir şahsın veya grubun tekeline bırakılacak bir dâvâ değildir. Ayrıca talebeliğin şartı için Bedîüzzamân Hazretleri hepimize şu ölçüyü vermiyor mu?

"Talebeliğin hâssası şudur ki: Yazılan Sözlere kendi malı gibi sahip olmalıdır. Kendisi telif etmiş ve yazmış nazarıyla bakıp neşrine ve ehil olanlara iblâğına çalışmaktır."2

Mektubat'ta ise buna şunları ekliyor: "Talebeliğin hassası ve şartı şudur ki: Sözleri kendi malı ve te'lifi gibi hissedip sahip çıksın ve en mühim vazife-i hayatiyesini onun neşir ve hizmeti bilsin."3

Muhterem kardeşim, bu dâvâ öyle cübbe-sarık emaneti dâvâsı değildir. Emanet meselesi Bedîüzzamân'a intikal eden bir asır önceki müceddid olan Mevlânâ Hâlid'in müceddidlik cübbesi ile hitam bulmuştur. Bu dâvâ Bediüzzaman Hazretleri'nin maddî ve mânevî her şeyden feragat mesleğidir. Bediüzzaman Hazretleri ihlâs, sadâkat ve sebat ölçüleri içerisinde hepimize Risâle-i Nurları emanet olarak bırakmış ve O (ra) zaten şahsiyet-i mânevîyesi ile vazîfesinin başındadır.

Bediüzzaman Hazretleri "Risâle-i Nur ise; ona şakird olmak şartıyla, herkesin kendi malı gibidir."4 İfadesi ile ve "Hakikî vârislerim Medresetü'z-Zehrâ erkânını tevkil ediyorum" diyerek bütün talebelerini vâris kabul etmiştir. Bunların onlarca delili Risâle-i Nur'da mevcuttur. Numune olarak birkaç tanesini buraya da alalım.

"Aziz, sıddık, fedakâr kardeşlerim ve hakikî vârislerim genç Saîd'ler!5 Aziz, Sıddık Kardeşlerim ve Mübarek Vârislerim ve Emin Vekillerim!"6 Aziz, Sıddık Kardeşlerim ve Hakikî Vârislerim!7 "Çok aziz, çok sıddık ve sadık kardeşlerim ve Risâle-i Nur cihetinde emin ve hâlis vârislerim!"8 "Aziz, sıddık, faal kardeşlerim ve bu dehşetli asırda mükemmel tesellilerim ve vârislerim!9 "Aziz, sıddık mübarek kardeşlerim! Vârislerim ve hakikî akrabalarım!"10 Görüldüğü üzere Risâle-i Nur hizmetleri için varis ve vekil olarak Genç Saidler ile hakiki Risâle-i Nur talebeleri bırakılmıştır. Bundan sonra da bu hizmet-i imâniye ve Kur'âniyeyi kıyamete kadar onlar taşıyacaktır inşâallah.

Öyleyse şöyle bitirelim. Risâle-i Nurlar'ın hiçbir yerinde Bediüzzaman Hazretleri ben sarığımı, cübbemi, şunumu, bunumu bıraktığım kişilere tabi olun falan demiyor.

Ancak şunu söylüyor: "Ey demir gibi sarsılmaz kardeşlerim, bana yardım ediniz. Meselemiz çok naziktir. Ben sizlere çok güveniyordum ki, bütün vazîfelerimi şahs-ı mânevînize bırakmıştım."11 Hem "Fihristeyi, taksimü'l-â'mâl tarzında mütesanid heyetinizin şahs-ı mânevîsine tevdiiniz çok güzeldir. Tam ve daimî bir Üstâd buldunuz. O mânevî Üstâd, bu âciz kardeşinizden çok yüksektir; daha bana ihtiyaç bırakmıyor."12 Bunlar Risâle-i Nur'a hakiki muhatap olan talebelere yeterli delillerdir.

Görüldüğü üzere bizler Risâle-i Nurlara takliden bağlanmamışız. Delil ve burhan ile sarılmış bir şekilde bağlanmışız. Sizler de bu tür söylentilere i'tibâr etmeyiniz. Bediüzzaman Hazretleri'nin bazı talebelerinde veya kaldığı mekânlardaki evlerinde de birçok eşyası ve emanetleri vardır. Şimdi ne yapalım? Bediüzzaman Hazretleri'nin bizlere emanet ettiği Risâle-i Nurları bırakalım da Risâle-i Nur'a zıt bir yola ve mesleğe mi süluk edelim? Hayır asla! Biz bu zaman ve zeminde Kur'ân'a hizmete Risâle-i Nur'la devam diyoruz. Şahıslar da Risâle-i Nur'a sadâkatle bağlı kalır ve talebelikten ileri bir hak dâvâ etmez ve Risâle-i Nur'un şahs-ı mânevîsine dâhil olup kanaat ederlerse onlara da hürmet ederiz. Bundan başka yollar Nurun Mesleği'nde yoktur diyor ve öyle biliyoruz.

Dipnotlar:

1 -Muhakemat, 2013, s. 58.
2 -Barla Lâhikası, 2013. s. 523.
3- Mektubat, 2013, s. 576.
4- Emirdağ Lâhikası-I, 2013, s: 445.
5- Gayr-ı Münteşir, Emirdağ Lâhikası–2 Mektupları.
6- Emirdağ Lâhikası-I, 2013, s: 228.
7- Emirdağ Lâhikası-I, 2013, s: 176.
8- Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 67.
9- Emirdağ Lâhikası-I, 2013, s: 257.
10 -Emirdağ Lâhikası-I.
11- Şuâlar, 2013, 787.
12- Kastamonu Lâhikası, 2013, s. 35.